

JPF 2012/162

Rechtbank 's-Gravenhage

18 januari 2012, 391535/FA RK 11-2699; LJN BV2597.

(mr. De Wit

mr. Nijman

mr. Meijer)

[Verzoeker 1] en [verzoeker 2] te 's-Gravenhage,
hierna verzoekers, dan wel [verzoeker 1] en [verzoeker 2],
advocaat: mr. P.J. Montanus te 's-Gravenhage.

Als belanghebbenden worden aangemerkt:

1. [de moeder], verblijvende op een onbekend adres in India.

hierna: de moeder,

2. de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente 's-Gravenhage te 's-Gravenhage,

hierna: de ambtenaar.

Internationale adoptie, Draagmoederschap, Eiceldonatie

[BW Boek 1 - 227 ; BW Boek 1 - 228 ; BW Boek 1 - 277 ; lid 1 ; BW Boek 1 - 251a ; lid 1 ; BW Boek 1 - 252 ; lid 1 ; BW Boek 1 - 253n ; BW Boek 1 - 253q ; lid 5 ; BW - 19 ; BW - 100 ; BW - 101 ; lid 1 en 2]

» **Samenvatting**

De moeder heeft met de verzoeker een draagmoedercontract gesloten. De moeder is via IVF zwanger geworden van de minderjarigen. De embryo's zijn ontstaan van een onbekende eicel donor en de zaadcellen van verzoeker. De minderjarigen verblijven vanaf hun geboorte bij de verzoeker en zijn partner in Nederland. De verzoeker en zijn partner verzoeken de rechtbank primair de adoptie uit te spreken van de minderjarigen en subsidiair de verzoeker met eenhoofdig ouderlijk gezag te belasten en vervolgens de adoptie door de partner van de verzoeker uit te spreken. De moeder woont in India, de verzoeker en de kinderen hebben de Britse nationaliteit en zijn partner heeft de Nederlandse nationaliteit.

De rechtbank acht voldoende aanknopingspunten met de Nederlandse rechtssfeer voorhanden om van het verzoek kennis te nemen. Het Nederlandse recht is van toepassing. De verzoeker wordt naar Nederlands recht aangemerkt als juridisch vader van de minderjarigen. De verzoeker heeft een rechtshandeling verricht waardoor hij zowel op de Indiase als Britse geboorteakten van de minderjarigen als juridisch vader is vermeld. Deze rechtshandeling is in Nederland van rechtswege erkend omdat de moeder heeft ingestemd met het ouderschap van de verzoeker en niet is gebleken dat er sprake is van een schijnhandeling.

De rechtbank overweegt dat voldaan is aan art. 1:253n BW, waardoor het ontstane gezamenlijk gezag kan worden beëindigd. Ten tijde van het ontstaan van gezag van de moeder verbleven de minderjarigen nog in India, terwijl zij nu bij verzoeker en zijn partner in Nederland verblijven. De rechtbank oordeelt dat het in het belang van de minderjarigen noodzakelijk is dat de verzoeker met het eenhoofdig gezag wordt belast. De moeder heeft uitdrukkelijk afstand gedaan van de kinderen door het draagmoedercontract te ondertekenen en er valt niet te verwachten dat de moeder op enige wijze invulling zal geven aan het ouderlijk gezag. De rechtbank oordeelt dat eerst na het onherroepelijk worden van de gezagsbeslissing geoordeeld zal worden over het adoptieverzoek van de partner van de verzoeker, maar de rechtbank geeft alvast aan dat voldaan is aan de eisen van het adoptieverzoek op grond van art. 1:227 en 1:228 BW.

» Uitspraak

Procedure

(...; *red.*)

Feiten

- [Verzoeker 2] en de moeder hebben op 22 juni 2009 een draagmoedercontract gesloten.
- De moeder is via IVF (plaatsing van embryo's ontstaan uit eicellen van een onbekende donor en zaadcellen van [verzoeker 2]) zwanger geworden van de minderjarigen.
- Op [geboortedatum] zijn de minderjarigen uit de moeder geboren.
- De moeder heeft de minderjarigen nimmer verzorgd en opgevoed. De minderjarigen verblijven vanaf hun geboorte in het gezin van verzoekers.
- Blijkens de informatie uit de basisadministratie persoonsgegevens van de gemeente 's-Gravenhage wonen verzoekers sedert juli 2008 tezamen op hun huidige adres.
- [Verzoeker 1] heeft de Nederlandse nationaliteit.
- [Verzoeker 2] en de minderjarigen zijn Brits burger.

Beoordeling

Adoptie – rechtsmacht en toepasselijk recht

Gezien bovengemelde feiten acht de rechtbank voldoende aanknopingspunten met de Nederlandse rechtssfeer aanwezig om van het onderhavige verzoek kennis te nemen.

Toepasselijk is het Nederlandse recht, met dien verstande dat de vraag welke betekenis toekomt aan de toestemming van de biologische ouders van de minderjarige, in beginsel wordt beantwoord naar de regels die het nationale recht van de minderjarige daarover bevat.

Inhoudelijke beoordeling – afstammingskwestie

Eerst dient te worden beoordeeld of [verzoeker 2] naar Nederlands recht als juridisch vader van de minderjarigen kan worden aangemerkt. De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende. Gelet op de inhoud van de overgelegde stukken acht de rechtbank het voldoende aannemelijk dat de moeder ten tijde van de geboorte van de minderjarigen ongehuwd was.

Weliswaar suggereert de tekst van het tussen [verzoeker 2] en de moeder gesloten standaard-draagmoedercontract op verschillende plaatsen dat de moeder gehuwd zou zijn met de “confirming party”, maar uit de aanvullende stukken bij het draagmoedercontract blijkt eenduidig dat de “confirming party” een broer van de moeder is. De rechtbank acht het gelet hierop voldoende aannemelijk dat het standaard-draagmoedercontract abusievelijk niet op alle pagina's aan de feitelijke situatie – te weten dat de “confirming party” niet de echtgenoot maar de broer van de moeder is – is aangepast.

Verder kan uit de stukken worden opgemaakt dat [verzoeker 2] een rechtshandeling heeft verricht waardoor hij zowel op de Indiase als de Britse geboorteakten van de minderjarigen als juridisch vader is vermeld. Ingevolge artikel 10:101 lid 1 juncto artikel 10:100 van het Burgerlijk Wetboek (BW)

worden buitenslands tot stand gekomen rechtsfeiten of rechtshandelingen waarbij familierechtelijke betrekking zijn vastgesteld, welke zijn neergelegd in een door een bevoegde instantie overeenkomstig de plaatselijke voorschriften opgemaakte akte, in Nederland van rechtswege erkend, tenzij daaraan geen behoorlijk onderzoek is voorafgegaan of de erkenning kennelijk in strijd met de openbare orde zou zijn. Ingevolge artikel 10:101 lid 2 BW is er met betrekking tot de erkenning in elk geval sprake van strijd met de openbare orde indien: a. deze is verricht door een Nederlander die naar Nederlands recht niet bevoegd is tot erkenning van het kind, b. wat de toestemming van de moeder of het kind betreft, niet is voldaan aan de vereisten die het toepasselijke – in casu het Indiase – recht stelt of c. indien de akte kennelijk op een schijnhandeling betrekking heeft. Nu [verzoeker 2] de Britse nationaliteit heeft, de moeder – blijkens het draagmoedercontract – heeft ingestemd met het ouderschap van [verzoeker 2] en voorts niet gebleken is dat sprake is van een schijnhandeling, dient de door [verzoeker 2] verrichte rechtshandeling waardoor hij in ieder geval naar Brits recht juridisch vader is geworden van de minderjarigen te worden erkend. Derhalve kan [verzoeker 2] naar Nederlands recht worden aangemerkt als juridisch vader van de minderjarigen en kan het verzoek tot adoptie van de minderjarigen door [verzoeker 1] worden beoordeeld.

Beoordeling primaire verzoek

Vaststaat dat zowel [verzoeker 2] als de moeder belast zijn met het ouderlijk gezag over de minderjarigen. Gezien het adoptievereiste van artikel 1:228 lid 1 onder g BW is het primaire verzoek tot adoptie derhalve niet toewijsbaar. De rechtbank ziet geen reden om – zoals het gerechtshof te 's-Gravenhage in zijn uitspraak van 22 oktober 2003 (LJN AN7583) wel heeft gedaan – aan dit vereiste voorbij te gaan, nu in onderhavige zaak geen sprake is van een impasse waardoor nimmer aan dit vereiste voldaan zou kunnen worden.

De rechtbank zal derhalve overgaan tot de beoordeling van het subsidiaire verzoek van verzoekers.

Beoordeling subsidiaire verzoek

Nu de gewone verblijfplaats van de minderjarigen in Nederland is, is de Nederlandse rechter bevoegd om naar Nederlands recht te beslissen op het verzoek om [verzoeker 2] alleen te belasten met het gezag over de minderjarigen.

Op grond van artikel 1:253n BW kan de rechtbank op verzoek van de niet met elkaar gehuwde ouders of een van hen het gezamenlijk gezag, bedoeld in de artikelen 1:251a lid 1, 1:252 lid 1, 1:253q lid 5 of 1:277 lid 1, beëindigen indien nadien de omstandigheden zijn gewijzigd of bij het nemen van de beslissing van onjuiste of onvolledige gegevens is uitgegaan. Hoewel het gezamenlijk gezag van [verzoeker 2] en de moeder naar de letter niet valt onder het gezamenlijk gezag zoals hierboven omschreven, is de rechtbank van oordeel dat artikel 1:253n BW bij gebrek aan een andere voorziening ook van toepassing is op de beëindiging van het van rechtswege ontstane gezamenlijk gezag van [verzoeker 2] en de moeder.

De rechtbank is van oordeel dat er voldoende sprake is van gewijzigde omstandigheden. Immers ten tijde van het ontstaan van het gezag van de moeder verbleven de minderjarigen nog in India, terwijl zij thans bij verzoekers in Nederland verblijven.

De rechtbank kan slechts bepalen dat het gezag over een kind aan één ouder toekomt indien:

- a. er een onaanvaardbaar risico is dat het kind klem of verloren zou raken tussen de ouders en niet te verwachten is dat hierin binnen afzienbare tijd voldoende verbetering zou komen, of
- b. wijziging van het gezag anderszins in het belang van het kind noodzakelijk is.

De rechtbank is van oordeel dat het in het belang van de minderjarigen noodzakelijk moet worden geacht dat [verzoeker 2] met het eenhoofdige gezag over hen wordt belast. Zij overweegt hiertoe dat de

moeder door het ondertekenen van het draagmoedercontract uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van de kinderen. De rechtbank wijst op hetgeen in artikel IV, onder g van het contract wordt bepaald: “She is fully aware that after birth of the child, wether single or twins or triplets, she will have no right or authority over and in respect of the child and that she shall handover the child to the Intended Father.” Daar komt bij dat, nu de moeder in India verblijft terwijl de kinderen in Nederland wonen, ook niet te verwachten valt dat de moeder in de toekomst op enigerlei wijze invulling zal geven aan het ouderlijk gezag. Nu [verzoeker 2] en de moeder geen contact met elkaar hebben en verzoekers ook niet weten waar de moeder verblijft, is een behoorlijke gezamenlijke gezagsuitoefening niet mogelijk. Onder al deze omstandigheden acht de rechtbank het in het belang van de kinderen noodzakelijk om het verzoek om [verzoeker 2] alleen met het gezag over hen te belasten toe te wijzen.

De rechtbank is van oordeel dat het verzoek om vervolgens de adoptie van de minderjarigen door [verzoeker 1] uit te spreken eerst kan worden toegewezen nadat de beslissing waarbij [verzoeker 2] alleen met het gezag over de minderjarigen wordt belast onherroepelijk zal zijn geworden. De rechtbank zal iedere beslissing met betrekking tot het adoptieverzoek daarom pro forma aanhouden tot 1 mei 2012. Desalniettemin zal de rechtbank vooruitlopend op de onherroepelijkheid van de gezagsbeslissing thans reeds het adoptieverzoek beoordelen.

Verzoekers hebben ten minste drie aaneengesloten jaren onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het adoptieverzoek met elkaar samengeleefd. Zij hebben de minderjarigen op [geboortedatum minderjarigen] in hun gezin opgenomen en hebben hen sindsdien derhalve gedurende ten minste één jaar verzorgd en opgevoed.

De biologische moeder is behoorlijk opgeroepen. Zij is echter niet in de procedure verschenen en heeft het verzoek niet tegengesproken. Uit de omstandigheid dat [verzoeker 1] onderhavig adoptieverzoek samen met [verzoeker 2] heeft ingediend, maakt de rechtbank op dat [verzoeker 2] het adoptieverzoek van [verzoeker 1] ondersteunt. Geen der ouders spreekt het adoptieverzoek derhalve tegen.

Nu aan de overige vereisten van de artikel 1:227 en 1:228 BW – voor zover in deze zaak van toepassing – is voldaan, ligt het verzoek tot adoptie van de minderjarigen door [verzoeker 1] voor toewijzing gereed, zodra deze beschikking waarbij het eenhoofdig gezag over de minderjarigen aan [verzoeker 2] wordt toegekend onherroepelijk is geworden.

Vaststellen geboortegegevens

Nu de beslissing ten aanzien van het adoptieverzoek zal worden aangehouden, zal de rechtbank tevens de beslissing ten aanzien van het verzoek tot vaststelling van de geboortegegevens van de minderjarigen aanhouden. De rechtbank ziet echter aanleiding om hieromtrent reeds het volgende te overwegen.

Ten tijde van hun geboorte stonden de minderjarigen alleen in familierechtelijke betrekking tot de moeder. Immers, de rechtshandeling die tot het juridisch vaderschap van [verzoeker 2] heeft geleid, is pas na de geboorte van de minderjarigen door [verzoeker 2] verricht.

Derhalve hadden de minderjarigen op het moment van hun geboorte – overeenkomstig het op dat moment voor hen geldende Indiase recht – een namenreeks, hetgeen ook blijkt uit de Indiase geboorteakten, te weten: “[minderjarige 1]” en “[minderjarige 2]”. Derhalve dienen deze namenreeksen als oorspronkelijke namen van de minderjarigen te worden aangemerkt.

De namen van de minderjarigen luiden thans volgens de Britse geboorteakten:

– [minderjarige 1];

– [minderjarige 2].

Deze naamsvaststelling, waarbij sprake is van een geslachtsnaam en meerdere voornamen, dient op grond van artikel 10:19 BW te worden erkend in Nederland.

Nu er in onderhavige zaak geen akten van erkenning zijn opgemaakt, kunnen er geen latere vermeldingen betreffende erkenning aan de geboorteakten worden toegevoegd. Omdat het wel noodzakelijk is om het vaderschap van [verzoeker 2] zichtbaar te maken op de in Nederland op te maken geboorteakten van de minderjarigen, heeft de ambtenaar voorgesteld om een last te geven tot vermelding van het na de geboorte ontstane vaderschap van [verzoeker 2] op de geboorteakten van de minderjarigen in de rubriek overige vermeldingen. Tevens kunnen in deze rubriek ook de – tegelijk met het vaderschap van [verzoeker 2] ontstane – huidige namen van de minderjarigen (geslachtsnaam en voornamen) worden opgenomen.

De rechtbank zal de beslissing op het verzoek tot het vaststellen van de geboortegegevens van de minderjarigen aanhouden tot 1 mei 2012 pro forma.

Beslissing

De rechtbank:

wijst het primaire verzoek af;

bepaalt dat voortaan alleen aan [verzoeker 2], wonende te 's-Gravenhage, het gezag zal toekomen over de minderjarigen:

– [minderjarige 1], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats], India;

– [minderjarige 2], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats], India,

en verklaart deze gezagsvoorziening uitvoerbaar bij voorraad;

houdt iedere verdere beslissing inzake de adoptie van de minderjarigen door [verzoeker 1] en de vaststelling van de geboortegegevens van de minderjarigen aan tot 1 mei 2012 pro forma.

» Noot

1. Inleiding

In deze uitspraak zijn een aantal bijzondere punten aan de orde gekomen die nader zullen worden besproken. Primair verzoekt de verzoeker de adoptie uit te spreken. Op grond van art. 1:227 en 1:228 BW moet aan een aantal voorwaarden zijn voldaan alvorens een Nederlandse rechter een adoptie over een in Nederland wonend kind kan uitspreken. *In casu* zijn twee van belang, namelijk:

a. *Afstamming*: de vraag rijst of de Britse ouder van het door de partner te adopteren kind naar Nederlands recht als ouder kan worden aangemerkt;

b. *Gezag*: daarnaast rijst de vraag wie gezag heeft over het kind. Op grond van art. 1:228 lid 1 onder g BW is vereist dat in geval van een stiefouderadoptie, de partner van de aspirant-adoptiefouder alleen of samen met deze aspirant-adoptiefouder het gezag heeft. De vraag rijst hoe de gezagsverhouding met betrekking tot het betreffende kind is geregeld. Deze vraag komt in par. 3 aan bod.

2. Afstamming

De vraag naar het vaderschap van de Britse vader dient op grond van art. 10 Wet conflictenrecht afstamming (Wca) te worden beantwoord (inmiddels is dit artikel vervangen door art. 10:101 BW). Hij heeft in India een rechtshandeling verricht (i.e. registratie op de geboorteakte) waardoor hij volgens zowel het Indiase als het Engelse recht juridisch vader van het kind is geworden. De vraag

rijst of deze familierechtelijke betrekking in Nederland dient te worden erkend. Indien familierechtelijke betrekkingen in het buitenland tot stand zijn gekomen overeenkomstig de plaatselijke voorschriften en door een bevoegde autoriteit, dan wordt de akte in Nederland in beginsel erkend. Erkenning kan echter worden onthouden indien er strijd blijkt te zijn o.a. met:

- de beginselen van een behoorlijke rechtspleging of behoorlijk onderzoek (art. 10 lid 1 jo. 9 lid 1 onder b Wca);
- de Nederlandse openbare orde (art. 10 lid 1 jo. 9 lid 1 onder c Wca).

Al met al kom ik tot de conclusie dat de Nederlandse openbare orde in dit geval niet is geschonden als de familierechtelijke betrekkingen van de Britse man die in India tot stand zijn gekomen in Nederland, zouden worden erkend.

3. Gezagsverhouding

3.1. Toepasselijk Recht

Om vast te stellen hoe de gezagsverhoudingen omtrent deze kinderen zijn geregeld, dient eerst te worden vastgesteld welk recht van toepassing is op deze vraag. Hoewel de Brussel II-bis verordening de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning van rechterlijke beslissingen regelt, regelt het niet de vragen met betrekking tot het toepasselijk recht. Op het moment van indiening van het verzoek werden deze vragen beheerst door het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1961 (HKBV 1961). Dit Verdrag is inmiddels vervangen door het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996. Op grond van art. 2 jo. 1 HKBV 1961 dient het recht van de gewone verblijfplaats van het kind te worden toegepast op alle vragen omtrent de gezagsverhoudingen (zie voorbeeld Rb. Maastricht 3 december 2009, LJN BL0241, «JPF» 2010/158, m.nt. ICS onder «JPF» 2010/155). Hoewel de rechtbank weinig aandacht aan deze vraag besteedt, is het wel degelijk van belang om dit recht goed en grondig vast te stellen.

In het kader van het toepasselijk recht op de gezagsverhoudingen doet zich een probleem voor ten aanzien van personen die een meervoudige nationaliteit bezitten (Rb. Amsterdam 26 mei 2010, LJN BN4352). *In casu* hebben de kinderen twee nationaliteiten, wetende de Britse en de Indiase. Op grond van de Citizenship Act 1955, zoals gewijzigd door Citizenship (Amendment) Act 1986, the Citizenship (Amendment) Act 1992 and the Citizenship (Amendment) Act 2003, hebben kinderen die na 3 december 2004 in India zijn geboren de Indiase nationaliteit indien één van beide ouders Indiaas onderdaan is en de andere ouder geen illegale verblijfplaatstitel heeft. In de onderhavige casus is dit het geval, waardoor de kinderen naast de Britse nationaliteit ook de Indiase nationaliteit bezitten. Op grond van een steeds toenemende stroom van jurisprudentie wordt in dergelijke gevallen geen effectiviteitstoets toegepast (Rb. 's-Gravenhage 26 maart 2010, LJN BL9521, «JPF» 2010/155, m.nt. ICS; Hof 's-Gravenhage 9 juli 2003, NIPR 2003, 242) en literatuur op dit gebied (Schmidt/Vonken 2010, *T&C Personen- en familierecht*, Deventer: Kluwer 2010, 6e druk, art. 3, HKBV 1961, aant. 3). Dit betekent dat indien gezagsverhoudingen van rechtswege zijn ontstaan volgens het recht van één van de nationaliteiten van de kinderen, deze verhoudingen dienen te worden erkend in alle Verdragsluitende Staten. Omdat partijen banden met Engeland hebben, dient het Engels recht (als onderdeel van het Verenigde Koninkrijk) te worden toegepast.

3.2. Engels Recht

Volgens Engels recht heeft de moeder uit wie het kind is geboren altijd het gezag over het kind op grond van section 2(2)(a) Children Act 1989. Op grond van het Engelse recht bezit de niet-gehuwde vader niet altijd van rechtswege het gezag. Volgens het Engelse recht kan een biologische vader van een kind juridisch vader worden door registratie van zijn naam op de geboorteakte van het kind. Deze registratie dient met de toestemming van de moeder te geschieden (Section 4(1) Children Act 1989, jo. section 10(1)(a) Births and Deaths Registration Act 1953). Als gevolg van deze registratie wordt de vader met het gezag belast. *In casu* zijn zowel de Indiase moeder als de Britse vader belast met het

gezag.

4. Adoptieverzoek

Op grond van art. 1:228 lid 1 onder g BW dient de ouder wiens partner zijn kind wil adopteren alleen met het gezag te zijn belast of samen het gezag hebben met de betreffende partner. *In casu* is aan deze voorwaarde niet voldaan nu de Indiase draagmoeder nog met het gezamenlijk gezag is belast. De vraag rijst of aan deze voorwaarde voorbij kan worden gegaan. In 2010 heeft Rechtbank 's-Hertogenbosch hier negatief antwoord op gegeven (9 maart 2010, LJN BL6833), maar in zijn arrest van 22 oktober 2003 is het Hof 's-Gravenhage onderbouwd aan deze voorwaarde voorbij gegaan (22 oktober 2003, LJN AN7583). In dat geval, dat vergelijkbaar is met het onderhavige, is het hof tot de conclusie gekomen dat,

“Thans, althans naar de letter, nog niet aan het vereiste van artikel 1:228 lid 1 onder g BW is voldaan; aan alle andere vereisten voor adoptie is wel voldaan. Het vereiste van artikel 1:228 lid 1 onder g BW sluit aan bij het principe dat slechts van toewijzing van een adoptieverzoek sprake kan zijn als de ouder het kind niet kan of wil verzorgen en opvoeden, hetgeen dan blijkt uit het ontbreken van het gezag. In het onderhavige geval is naar het oordeel van het hof aan dit principe voldaan, ook al heeft de vader nog het gezag. Immers, de vader geeft kennelijk op geen enkele wijze invulling aan het ouderlijk gezag en stemt onvoorwaardelijk in met de beoogde adoptie: hij kan en wil het kind niet verzorgen en opvoeden. Met deze instemming geeft hij aan dat hij ook in de toekomst geen inhoud aan het ouderlijk gezag wenst te geven. Niet is gebleken dat hij zijn toestemming onvrijwillig heeft gegeven of dat hij zich niet volledig bewust is geweest van de consequenties van zijn instemming en het adoptieverzoek.” (r.o. 4)

In het onderhavige geval zijn de feitelijke omstandigheden verschillend, maar juridisch gezien zijn er wel overeenkomsten tussen deze twee gevallen. In beide gevallen betreft het een verzoek tot stiefouderadoptie. In beide gevallen is het Engelse recht van toepassing. In het onderhavige geval gaat het om een moeder die met het gezag is belast, terwijl in het geval voor het Hof 's-Gravenhage ging het om een vader die met het gezag was belast. Dit verschil is echter niet van belang. Wel van belang is echter het gebrek aan uitdrukkelijke toestemming tot de adoptie. In het geval voor Hof 's-Gravenhage had de vader die met het gezag was belast uitdrukkelijk zijn toestemming gegeven. In het onderhavige geval is dat niet uitdrukkelijk gedaan, maar kon men wellicht uit de draagmoederschapsovereenkomst afleiden. Toekomstige draagmoederschapconstructies moeten uitwijzen of rechtbanken bereid zijn om dit te accepteren.

I. Curry-Sumner,